

بخش ۲۹

نجات

اعمال و فیض

در درس گذشته تعلیم کتاب مقدس را درباره موضوع نجات آغاز نمودیم. بحث ما در پیرامون نجات، شامل مطالبی از قبیل توبه، ایمان، فیض و غیره خواهد بود. در این درس بحث خود را در این زمینه که نجات چگونه بدست می‌آید ادامه خواهیم داد.

نجات فقط از طریق فیض خدا

در درس گذشته ذکر کردیم که پولس رسول با الهام از روح القدس فیض خدا را پایه و اساس نجات معرفی کرده است. وقتی می‌گوییم فیض خدا، منظور بخششی است که انسان گناهکار و محکوم به موت اصلاً استحقاق آن را ندارد. اما خدا بخشش خود را بصورت بلاعوض نصیب انسان می‌سازد و او را نجات می‌دهد.

در فصل دوم رساله پولس رسول به افسسیان فصل دوم، آیات ۸-۹ خطاب به ایمان‌داران به مسیح نوشته شده است "زیرا به سبب فیض خداست که شما از راه ایمان نجات یافته‌اید و این کار شما نیست بلکه بخشش خداوند است. این نجات نتیجه اعمال شما نیست، پس هیچ دلیلی وجود ندارد که کسی به خود ببالد."

تعالیم اساسی کتاب مقدس

در فصل دهم رساله به رومیان می‌بینیم که پولس توضیح می‌دهد نجات توسط ایمان به عیسی مسیح خداوند به انسان داده می‌شود. نوشته شده است: "... اگر با لبان خود اعتراف کنی که عیسی، خداوند است و در قلب خود ایمان آوری که خدا او را پس از مرگ زنده ساخت نجات خواهی یافت زیرا انسان با قلب ایمان می‌آورد و نیک محسوب می‌گردد و با لبهای خود به ایمانش اعتراف می‌کند و نجات می‌یابد. کتاب مقدس می‌فرماید هر که به او ایمان آورد هرگز خجل نخواهد شد." (رساله به رومیان فصل دهم، آیات ۹-۱۱)

ضروریات ایمان

این موضوع بسیار واضح است که در مژده نجات از طریق فیض خدا، دو نکته مرکزی وجود دارد. اول اعتراف به اینکه عیسی خداوند است و دوم ایمان به اینکه خدا او را پس از مرگ زنده ساخت. البته نکات دیگری نیز هست که شخص در مسیر شناخت بیشتر حقیقت لازم است بیاموزد. اما برای نجات، هرکس باید تصدیق کند که عیسی خداوند و هم ذات خدا است، او در جسم شد و در این جهان زندگی کرد، برای آمرزش گناهان بشر بر روی صلیب مرد و پس از مرگ بوسیله خدا زنده شد که برای همیشه زنده بماند. با پذیرفتن قلبی این واقعیتها، خدا انسان را از قلمرو ظلمت بیرون می‌آورد و به پادشاهی پسر خود منتقل می‌کند.

در رساله پولس به کولسیان فصل اول، آیات ۱۲-۱۴ خطاب به ایمان‌داران به مسیح نوشته شده است "پیوسته خدای پدر را شکر کنید که شما را لایق آن گردانیده است تا در سرنوشتی که در عالم نورانی در انتظار

مقدسین است سهمی داشته باشید. او ما را از چنگ نیرومند ظلمت رها کند و به پادشاهی پسر عزیزش منتقل ساخته است. خدا بوسیله او ما را آزاد ساخته است و گناهانمان را آمرزیده است."

نیک محسوب شدن جدا از شریعت

پولس رسول در فصل سوم رساله به رومیان فرق میان فیض و شریعت خدا را توضیح می‌دهد. هدف و مقصود شریعت این است که انسان درک کند که گناهکار است. یقیناً افرادی که به مسیح ایمان نمی‌آورند در روز داوری خود را در حضور خدا گناهکار و محکوم خواهند یافت. برای این افراد هیچ دلیلی وجود نخواهد داشت که بر اساس آن تبرئه بشوند. درست است که شریعت باعث می‌شود انسان به گناهکار بودن و محکومیت خود پی ببرد اما خدا را شکر که راهی برای نجات و رهایی ما فراهم شده است و این راه، جدا از شریعت است. در این زمینه می‌توانید آیات ۲۱-۳۱ از فصل سوم رساله به رومیان را مطالعه کنید چون در این آیات توضیح داده شده است که خدا انسان را بدون در نظر گرفتن شریعت نجات می‌دهد و نیک محسوب می‌کند. در آیات ۲۱-۲۴ از فصل سوم رساله پولس رسول به رومیان چنین می‌خوانیم: "اما اکنون نیکی مطلق خدا که تورات و انبیاء بر آن شهادت داده‌اند به ظهور رسیده است. خدا بدون در نظر گرفتن شریعت و فقط از راه ایمان به عیسی مسیح همه ایمان‌داران را نیک می‌شمارد، زیرا هیچ تفاوتی نیست، همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا محرومند اما با فیض خدا همه بوساطت عیسی مسیح که آنان را آزاد می‌سازد، بطور رایگان، نیک محسوب می‌شوند." راستی منظور پولس رسول در این آیات چیست؟ منظور او

این است که جدا از شریعت موجود در عهد عتیق، نیکی مطلق خدا به همه کسانی که به مسیح ایمان می‌آورند بخشیده می‌شود. به این ترتیب نه با انجام احکام شریعت، بلکه با ایمان انسان می‌تواند نیک محسوب بشود و به آسمان برود. باید توجه داشته باشیم که شریعت و انبیاء در عهد عتیق، خود شهادت داده‌اند که نیکی مطلق از راه ایمان بدست می‌آید. در این زمینه بعنوان نمونه می‌توانیم آنچه را که در خیمه انجام می‌شد در نظر بگیریم و یا فصل پنجاه و سوم کتاب اشعیاء نبی را مطالعه کنیم.

در واقع سراسر عهد عتیق بر این واقعیت شهادت می‌دهد که نیکی مطلق نه از راه اعمال بلکه از راه ایمان به انسان داده می‌شود. آیات ۲۲-۲۴ از فصل سوم رومیان به ما می‌آموزند که نیکی مطلق خدا از راه ایمان به مسیح بدست می‌آید. عیسی مسیح بر طبق شریعت با پاکی و عدالت در این جهان زندگی کرد و سپس بر روی صلیب مُرد. از آنجایی که او بدون گناه زندگی کرد مرگ گناه او نبود بلکه او بخاطر گناه آدمیان مُرد. او با مرگ خود جریمه گناه آدمیان را پرداخت تا کسانی که به او ایمان می‌آورند نیک محسوب بشوند (مثل اینکه مرتکب هیچ گناهی نشده‌اند) پس هدیه نیکی مطلق، به کسانی داده می‌شود که به عیسی و کاری که او در راه گناهانشان انجام داده است ایمان می‌آورند.

آنچه که بوسیله عیسی برای ما فراهم شده است حداقل از دو جنبه برخوردار می‌باشد. نخست اینکه او جریمه تمام گناهان ما را پرداخته است و تمام گناهان ما را برطرف نموده است، و دوم اینکه او نیکی و عدالت برای ما مهیا کرده است. اگر گناه از حساب ما پاک می‌شد و چیزی به حساب ما گذاشته نمی‌شد نمی‌توانستیم با دست خالی راهی آسمان بشویم! اما کسانی که به مسیح ایمان می‌آورند نه فقط گناه از حسابشان پاک می‌شود بلکه نیکی مطلق مسیح به حسابشان گذاشته

تعالیم اساسی کتاب مقدس

می‌شود و به این خاطر می‌توانند راهی آسمان بشوند. به این ترتیب توسط ایمان آنچه را که مسیح برای ما مهیا نموده است دریافت می‌کنیم و می‌توانیم به آسمان برویم. کلام خدا می‌فرماید: "بدون ایمان محال است که انسان خدا را خوشنود سازد." (رساله به عبرانیان فصل یازدهم، آیه ۶). بسیار خوب حالا سری به فصل یازدهم رساله به رومیان می‌زنیم جایی که نوشته شده است "پس همچنین در حال حاضر تعداد کمی که خدا بر اثر فیض خود برگزیده است وجود دارند. اگر این از فیض خداوند است دیگر بسته به اعمال انسانی نیست، و اما اگر به اعمال انسان مربوط است دیگر فیض معنایی نخواهد داشت." (رومیان فصل یازدهم، آیات ۵-۶)

خواننده حقیقو، اگر شما تصور می‌کنید که با تکیه بر اعمال خود می‌توانید به آسمان برسید کافی است به قلب خودتان مراجعه کنید و به ندای موجود در اعمال دلتان توجه کنید. این ندا به شما می‌گوید که اعمال شما نمی‌تواند شما را به آسمان برساند. اما ناامید نشوید چون ما خبر خوشی برایتان داریم. این خبر خوش می‌تواند مسیر زندگی شما را کاملاً تغییر بدهد و شما را راهی آسمان کند. این خبر خوش می‌تواند آرامش پایدار خدا را در وجود شما ساکن بسازد، آرامشی که فقط بر اثر رهایی از گناه در دل انسان برقرار می‌شود. این خبر خوش این است که عیسی مسیح خداوند آنچه را که برای رسیدن شما به آسمان بایستی انجام می‌شد انجام داده است تا شما بتوانید از راه ایمان به کار او راهی آسمان بشوید. اگر امکان‌پذیر بود که انسان از راه اعمال خودش به آسمان برسد هیچگاه مسیح جلال و شکوه آسمانیش را کنار نمی‌گذاشت و به این جهان نمی‌آمد. اما او به این جهان آمد تا بر روی صلیب بمیرد و به این ترتیب جریمه گناهان شما را پردازد. خدا را شکر برای کاری که عیسی مسیح در راه ما گناهکاران انجام داده است.

در انجیل یوحنا فصل دهم، آیات ۱۵ و ۱۸ می‌خوانیم که خداوند و منجی ما عیسی مسیح دربارهٔ لزوم مرگ خود چنین فرمود " ... من جان خود را در راه گوسفندان فدا می‌سازم. هیچکس جان مرا از من نمی‌گیرد، من به میل خود آن را فدا می‌کنم. اختیار دارم که آن را فدا سازم و اختیار دارم که آن را باز بدست‌آورم. پدر این دستور را به من داده است." شبان نیکوی ما جان خود را در راه شما فدا کرده است تا بتوانید نجات بیابید. آیا بهتر نیست همین الآن زندگی خود را به او بسپارید و به منظور نجات به او ایمان بیاورید؟

کلام خدا به نجات یافتگان می‌فرماید "زیرا به سبب فیض خدا است که شما از راه ایمان نجات یافته‌اید و این کار شما نیست بلکه بخشش خداست. این نجات نتیجهٔ اعمال شما نیست، پس هیچ دلیلی وجود ندارد که کسی به خود ببالد." (افسیسیان فصل دوم، آیات ۸-۹)

در اینجا از شما دعوت می‌کنیم که با ما دعا کرده بگویید: پدر آسمانی، با تمام وجود از تو سپاسگزارم برای نجاتی که توسط عیسی مسیح مهیا نموده‌ای. ممنوم که این نجات به اعمال من بستگی ندارد بلکه به فیض تو بستگی دارد.

من ایمان دارم که عیسی مسیح خداوند است و او در راه گناهان من جان خود را فدا کرده است. من همچنین ایمان دارم که او بعد از مرگ زنده شده است و زنده است. پدر متشکرم برای هدیهٔ بی‌نظیر نجات در خداوند و منجی‌ام عیسی مسیح. جلال بر او باد از حال تا به ابد، آمین.